

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 04.02.1991, sp. zn. 6 To 2/91, ECLI:CZ:NS:1991:6.TO.2.1991.1

Číslo: 57/1991

Právní věta: Je-li opakovaný návrh na povolení obnovy řízení sice založen na shodných skutkových námitkách jako zamítnutý návrh dřívější, avšak uváděné shodné skutečnosti jsou podloženy jinými (novými) důkazy, nelze návrh projednat v neveřejném zasedání podle § 286 odst. 2 věta druhá tr. ř., ale musí se konat veřejné zasedání podle § 286 odst. 1 tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 04.02.1991

Spisová značka: 6 To 2/91

Číslo rozhodnutí: 57

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Obnova řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 286 odst. 1
§ 286 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 57

Je-li opakovaný návrh na povolení obnovy řízení sice založen na shodných skutkových námitkách jako zamítnutý návrh dřívější, avšak uváděné shodné skutečnosti jsou podloženy jinými (novými) důkazy, nelze návrh projednat v neveřejném zasedání podle § 286 odst. 2 věta druhá tr. ř., ale musí se konat veřejné zasedání podle § 286 odst. 1 tr. ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČR z 4. 2. 1991 sp. zn. [6 To 2/91](#))

K stížnosti odsouzeného Nejvyšší soud ČR zrušil podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. usnesení krajského soudu v Brně z 13. 12. 1990 sp. zn. 1 Nt 213/90 a tomuto soudu uložil, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Usnesením krajského soudu v Brně ze dne 13. 12. 1990 sp. zn. 1 Nt 213/90 byl podle § 283 písm. d) tr. ř. zamítnut návrh odsouzeného MUDr. M. K. na obnovu trestního řízení, které proti němu skončilo pravomocným rozsudkem téhož soudu ze dne 29. 7. 1983 sp. zn. 2 T 14/83 ve spojení s usnesením

nejvyššího soudu ČSR ze dne 9. 11. 1983, sp. zn. 6 To 21/83, jímž byl uznán vinným trestným činem vraždy podle § 219 tr. zák. a byl mu uložen trest odnětí svobody na dvanáct let, pro jehož výkon byl zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený MUDr. M. K. v zákonné lhůtě stížnost. V ní krajskému soudu vytyká, že nedůvodně zamítl jeho návrh na obnovu řízení. Jím opatřený ústavní znalecký posudek zpochybňuje podle jeho názoru závěry posudku zpracovaného ve věci jiným ústavem. Jde proto o novou skutečnost, která by mohla přinést jiné rozhodnutí ve věci. Navrhl závěrem, aby Nejvyšší soud ČR napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu v Brně, aby o ní znovu jednal a rozhodl.

Nejvyšší soud České republiky přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

K námitkám uplatněným odsouzeným třeba uvést, že podle § 278 odst. 1 tr. ř. soud povolí obnovu řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, tehdy, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí, než je rozhodnutí pravomocné.

Revizní princip v řízení o návrhu na obnovu neplatí. To tedy znamená, že soud z podnětu návrhu na obnovu nepřezkoumává, zda v řízení, které předcházelo odsuzujícímu rozsudku, bylo postupováno tak, aby byl náležitě objasněn a zjištěn skutečný stav věci, nebo zda odsuzující rozsudek je ve všech výrocích správný. V řízení o návrhu na obnovu se zkoumá a rozhoduje o tom, zda v něm vyšly najevo nové soudu dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které by samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy již dříve známými mohly přivodit změnu původního rozhodnutí.

Nejvyšší soud ČR zjistil, že při zkoumání existence podmínek pro povolení obnovy řízení správně dospěl krajský soud v Brně k závěru, že v návrhu namítané skutečnosti stran průvodních znaků zranění poškozené nejsou skutečnostmi novými a soudu dříve neznámými.

Okolnosti, že povaha zranění poškozené nevyklučovala její pohyb v terénu a po prostoru chaty a že nemuselo bezprostředně po jeho vzniku dojít k masivnímu a zjevně patrnému krvácení, byly součástí obhajoby odsouzeného již v původním řízení. Jmenovaný o ně opíral své tvrzení, že poškozená přišla se zraněním později identifikovaným již ze své procházky, a vyvracel tím argumentaci obžaloby ohledně jeho viny na jejím usmrcení. Soud prvního stupně i soud odvolací se touto námitkou zevrubně také v původní řízení zabývaly a pečlivě prověřovaly namítané možnosti prostřednictvím znaleckého posudku a posudku ústavního.

Stejné skutečnosti byly uplatněny, jak vyplývá z obsahu spisu 1 Nt 202/85, rovněž v návrhu na obnovu řízení, který podala matka odsouzeného F. K. a odsouzený MUDr. M. K. již v r. 1985. Tento návrh byl důkazně podpořen písemnými lékařskými zprávami odborníků, kteří se obecně vyjadřovali k příznakům, kterými se navenek zranění shodného typu, jaké bylo diagnostikováno u poškozené, projevuje. Tento návrh na obnovu řízení byl krajským soudem v Brně usnesením sp. zn. 1 Nt 202/85 dne 13. 10. 1986 zamítnut stejně jako stížnost navrhovatelů do tohoto rozhodnutí byla zamítnuta Nejvyšším soudem ČSR usnesením sp. zn. 6 TO 47/86 ze dne 10. 12. 1986.

Nyní podaný návrh na obnovu řízení argumentuje opět shodnými skutečnostmi, které tvořily podstatu obhajoby odsouzeného v původním řízení. Navrhovatel předložil ústavní znalecký posudek, který z jeho podnětu vypracovala lékařská fakulta UK v Hradci Králové na základě fotokopie trestního spisu. Odborníci pověřeni děkanem této lékařské fakulty zpracováním posudku pak dospívají k některým odlišným závěrům, než jsou ty, které zastávali znalci v původním řízení.

Krajský soud v Brně pochybil, když opodstatněnost tohoto návrhu zkoumal v neveřejném zasedání.

Takto může postupovat soud totiž jen za předpokladu, že návrh je opřen o tytéž skutečnosti a důkazy, pro které byl již dříve jiný návrh pravomocně zamítnut a návrh nově podaný je jen jeho opakováním (§ 286 odst. 2 tr. ř.). V posuzovaném případě je sice v návrhu poukazováno na tytéž skutečnosti jako v předchozím i v původním řízení, avšak ohledně předloženého důkazu nelze říci, že by šlo o důkaz totožný s důkazy uplatněnými v předchozím řízení o obnově. Zatímco v předchozím návrhu šlo o důkazy, které neměly bezprostřední vazbu na posuzovaný případ, a lékařští odborníci se na základě odborné literatury a poznatků z vlastní praxe obecně vyjadřovali k průvodním znakům toho typu zranění, které utrpěla poškozená, nyní předložený posudek ústavu reaguje ne problematiku konkrétního poranění, jehož povahu a charakter zjišťuje ze spisového materiálu. Za této situace nelze dojít k závěru, že nyní předložený důkaz je pouhým opakováním důkazu předchozího, a proto nebylo možno předložený návrh na obnovu řízení zamítnout v neveřejném zasedání ve smyslu § 283 písm. d) tr. ř.